

Under Henvisning til en Lægeerklæring, hvoraf fremgaar, at Fru Larsen paa Grund af en Benlidelse i begge Ben nu kun er i Stand til at bevæge sig med Stok, hvilket endda volder hende store Smerter, og at der ingen Udsigt er til Bedring i hendes Helbredstilstand, har hun i et gennem Sindssygehospitalet ved Vordingborg hertil indsendt Andragende anholdt om, at der maa blive tillagt hende Pension i Medfør af Pensionslov for Bestillingsmænd m. fl. ved Strafanstalterne og Statens Sindssygehospitalet af 19. April 1907, idet hun har anført, at hun i ca. 30 Aar har arbejdet som Rengøringskone paa Hospitalet.

Hospitalet har oplyst, at Fru Larsens Beskæftigelse ved Hospitalet ikke lader sig konstatere gennem Hospitalets Bogføring før fra den 1. April 1908, idet Bogføringen ikke tidligere omfattede løse Arbejderes Ansættelsestid og Lønningsindtægt, men at det utvivlsomt forholder sig rigtigt, at hun i forskellige Perioder hvert Aar og med Løn i Forhold til det Antal Dage, Arbejdet hver Gang har været, har været beskæftiget som Rengøringskone i ca. 30 Aar.

Da der imidlertid aldrig, som paakrævet af Pensionsloven af 19. April 1907, har foreligget nogen Antagelse i fast Arbejde af Fru Larsen, kunde Indenrigsministeriet ikke anse hende for berettiget til Pension efter denne Lovs Regler, hvilken Opfattelse Finansministeriet tiltraadte.

I den over Sagen afgivne Erklæring udtalte Finansministeriet imidlertid samtidig, at Ministeriet, saafremt man maatte finde, at der burde søges tillagt den paagældende en Understøttelse, vilde være villigt til at tage Spørgsmaalet herom under Overvejelse.

Hospitalet her herefter under Hensyn til, at Andragerinden, der er født den 26. Marts 1866, under hele sin mangeaarige Virksomhed ved Hospitalet har været dette en flink og paalidelig Medhjælp, der altid villigt og omhyggeligt har udført det hende anviste Arbejde, som sjældent har hørt til det letteste eller renligste, samt da Sygdom nu har bevirket, at hun er ude af Stand til at fortjene noget til sit Underhold, indtrængende henstillet, at der søges tillagt hende en Understøttelse.

Om Fru Larsens personlige Forhold er det oplyst, at hendes Mand forlod hende og deres 9 Børn for 29 Aar siden, at hans Opholdssted siden har været hende ubekendt, saaledes at hun selv har maattet underholde sig og Børnene, samt at hun er ganske uformuende, i hvilken Forbindelse der er tilvejebragt en af Vordingborg Kæmnerkontor udstedt Erklæring, hvoraf fremgaar, at hun i det sidste Femaar gennemsnitlig er sat i Indkomstskat af en Indtægt af 600 Kr.

Saafremt Fru Larsen havde været berettiget til Pension efter Pensionsloven af 1907, vilde hun, der, indtil Sygdommen forhindrede hende i at arbejde, gennemsnitlig var beskæftiget paa Hospitalet 150 Dage om Aaret, og hvis Indtægt i de sidste 5 Aar, naar bortses fra den sidste Tid, har udgjort ca. 707 Kr., være blevet henført til en Pensionslønningssats af 800 Kr., og hendes Pension, beregnet efter 20 Aars Pensionsalder, idet de første 10 Aar ikke medregnes i Pensionsalderen, vilde da have udgjort $\frac{5}{10}$ af 800 Kr. eller 400 Kr., hvilket Grundbeløb i Henhold til Lov af 1. Maj 1923 om Tillæg til Ventepenge, Pensioner og Understøttelser, der er fastsat i Henhold til de før 1. Oktober 1919 gældende Love, vilde være blevet forhøjet med 35 pCt. til 540 Kr. Hertil vilde endvidere være kommet Konjunktur- og Dyrtdstillæg efter de sædvanlige Regler.

Da Ministeriet med Hospitalet maa være enig i det ønskelige i, at der tillægges Fru Larsen en aarlig Understøttelse, der formentlig passende kan fastsættes til $\frac{2}{3}$ af det ovennævnte Grundbeløb, 360 Kr. afrundet til 400 Kr. aarlig med Dyrtds- og Konjunkturtillæg efter de sædvanlige Regler henholdsvis 36 Kr. og 70 Kr., tillader jeg mig efter stedfunden Brevveksling med Finansministeriet, der for sit Vedkommende har tiltraadt Forslaget, for saa vidt ogsaa det ærede Finansudvalg maatte kunne tiltræde foranstaaende, at anmode Udvalget om ved 3die Behandling i Folketinget af Forslag til Finanslov for Finansaaret 1931/32 at ville stille følgende Ændringsforslag:

Til § 14 VI. A. 3. b. 2. Understøttelser ved Statens Sindssygehospitalet:
Beløbet forhøjes med 506 Kr.

BERTEL DAHLGAARD.

Otto Madsen.